

i øvrigt er ganske ukendt i andre Lande — og som er garanteret af Staten. Det er et Tilbud til de forsikringsøgende. Vi have dernæst en Række Selskaber, som ved Loven komme under en kontrollerende Virksomhed fra Statens Side. Er der saa forsikringsøgende, som alligevel ville søge udenlandske Selskaber, som alligevel foretrækker udenlandske Selskaber, kan Staten gennem sin Lovgivning umuligt give disse forsikringsøgende en absolut Garanti for, at de hos det fremmede Selskab til sin Tid ville kunne faa deres Krav fuldstændig fyldstgjorte. At sætte Garantisummen noget større end 100,000 Kr., vil der jo ikke være noget særligt i Vejen for; det er en Sum, der er sat som et Forsøg, kan man sige. Men jeg skal dog erindre om, at da der her er Tale om en fælles skandinavisk Lovgivning, vil det dog maaske være et af de Punkter, hvor det var vanskeligst eller mindst heldigt at gøre Forandring i det foreliggende Kommissionsforslag.

Det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds klagede dernæst meget over §§ 17 og 19 og derved i det hele over de Krav, Loven stiller til Selskaberne. Det ærede Medlem anvendte nogle meget stærke Ord. Han mente endog, at Lovforslaget, naar det blev til Lov, vilde fuldstændig umuliggøre Oprettelsen af ny Selskaber. Hvad er det da, dette Lovforslag søger at gennemføre? Jeg vil erindre om, at da Rigsdagen i sin Tid vedtog Lovforslaget om Kontrol med Sparekasserne, var det ud fra det Synspunkt, at det ikke er Statens Opgave at bringe en absolut Sikkerhed til Veje. Den lader sig overhovedet ikke gennemføre fra Statens Side ved Lovgivning i private Forhold. Spørgsmaalet vil altid være, hvilken Begrænsning der i det almenes Interesse bør sættes for den principielle Frihed, og dette Spørgsmaal lader sig ikke besvare ved en ensidig Forfølgelse af den størst mulige Sikkerhed. Den Mellemsvej, man gik ved Sparekasseloven, har man ogsaa søgt at gaa her. Man har ikke ensidig stillet sig det Formaal at skaffe Sikkerhed og blot Sikkerhed. Gik man ud fra en saadan absolut Sikkerhed som Lovforslagets eneste Maal, vilde man sikkert ogsaa hurtig opdage, at den er det umuligt at fremskaffe ved Lovgivning om private Foretagender, private Forretninger. Og samtidig dermed vilde man hemme og vanskeliggøre Livsforsikringsvirksomhederne og deres sunde Vækst, og herved vilde man ved udelukkende at se paa Publikums Tarv, paa den Sikker-

hed, man kunde skaffe det, skabe Tab og Ulemper for selve dette Publikum. Det, der her søges gennemført, er en Kontrol og en ganske nødvendig Kontrol, som Publikum har Krav paa til en rimelig Betryggelse for deres Interesser, men dog samtidig en Kontrol, der ikke hemmer den sunde Vækst; ikke binder Selskaberne med saa stærke Baand og inden for saa faste og bestemte Regler, at de ikke kunne følge med i Udviklingen.

Det ærede Medlem synes imidlertid at mene, at disse Regler vare alt for strenge. Jeg vil dog erindre det ærede Medlem om, at i den Aarrække, som dette Forslag har været til Behandling, er der jo, navnlig til at begynde med, rejst talrige Indvendinger fra de private Selskabers Side, men ingen Sinde har dog noget Selskab fremsat den Indvending, at det ikke vilde være i Stand til at fyldstgøre de stillede Fordringer, eller at et solidt og fornøftig funderet Selskab ikke skulde kunne opfylde Fordringerne.

Det ærede Medlem ønskede at faa Spørgsmaalet om Kontrol med Livsforsikrings-selskaberne indbefattet, som et enkelt Led i en almindelig Forsikringslov, der ogsaa skulde omfatte Brandforsikring, Søforsikring, Transportforsikring o. s. v. Jeg skal dog meget anbefale det høje Ting, at man ikke gaar ind paa denne Tanke, som jo delvis ogsaa blev tiltraadt af det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen), men at man foreløbig retter sit Arbejde paa det her foreliggende Spørgsmaal om Kontrol med Livsforsikrings-selskaber, som aabenbart ogsaa er det, der naturligt ligger først for. Jeg skal indrømme, at naar man, efter at dette Lovforslag nu har været Genstand for flere Aars Behandling og endogsaa er naaet til at blive *enstemmig* vedtaget i det andet Ting, ser det ærede Medlem for Sorø Amts 3die Valgkreds (Lange) rejse en Række principielle Anker og finder Forslaget ubilligt, urimeligt og urigtigt over for Selskaberne, saa tror jeg, det vil være et meget farligt Eksperiment, om vi nu gave os til samtidig at ville søge at løse alle de andre Spørgsmaal om Kontrol med Brandforsikring, Søforsikring o. s. v. sammen med dette. Jeg skal derfor anbefale det høje Ting ikke at optage denne Tanke, men holde sig til Spørgsmaalet om Kontrol med Livsforsikrings-selskaber, og jeg skal for øvrigt paa ny takke for den Tilslutning, der navnlig fra de ærede Medlemmer